

foretages over $\frac{1}{4}$ Mil fra Synsmændens eller Oversynsmændens Hjem, tilkommer der ham fri Befordring og derhos, forsaavidt Forretningen varer over 6 Timer, Dagpenge, 3 Rd. for hver Dag". Jeg har derimod foreslaaet, at, for saa vidt som han bor udenfor Jurisdiktionen, skal han have Dagpenge uden Hensyn til, hvor længe Forretningen varer, men hvis han ikke bor udenfor Jurisdiktionen, skal han ikke have Dagpenge, selv om Forretningen varer 6 Timer. Jeg er nu overbevist om, at enhver Forretning af denne Art med Tilberedelse, Frokost og hvad dertil hører, ganske vist vil tage 6 Timer; thi vi vide jo nok, hvorledes det gaar til, naar saadanne Folk komme ombord paa et Skib for at syne Dampkedlerne osv. Saa er der mange Ting, som skulle ske foruden just det at krybe ind i Kjedlen og se den efter; og Forretningen vil altsaa ganske vist vare 6 Timer. Men jeg kan ikke se rettere, end at den Betaling, som er fastsat for selve Synsforretningen, indeholder et tilstrækkeligt Bedeslag, og at den efter de Forhold, som vi ere vant til her i Landet, og efter den Betaling, som gives for andre Synsforretninger, er en meget anstændig Betaling; jeg vil ingenlunde dermed sige, at den er for høj, men jeg siger, at det er en meget anstændig Betaling for en saadan Forretning. Hvis vedkommende Mand, som foretager Synsforretningen, altsaa ikke bor udenfor Jurisdiktionen, men i Jurisdiktionen, saa forekommer det mig, at Gebyret for Synsforretningen maa indeholde hans fulde Betaling, og at han ikke desforuden skal have Diæter; hvor han derimod udenfor Jurisdiktionen, synes det mig, at der kan være Grund til at give ham Diæter.

Med Hensyn til de andre Paragrafer være det mig tilladt at gjøre blot et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke igjen komme ind paa § 5 og Anordningen om, hvilke Stoffer der skal henregnes til letfængelige; derom har jeg allerede udtalt mig ved 1ste Behandling, og da derhos en af de Mænd, hvem dette Petroleumsspørgsmaal særdeles ligger paa Hjerte, har havt Leilighed til offentlig i Bladene at udtale sig derom, saa tvivler jeg ikke om, at den høitærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa at faae disse Bestemmelser med Hensyn til Petroleumspørgsmaal gjort saaa praktiske og saaa lidet hæmmende som muligt. Jeg vil derimod blot tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om der ikke skulde være Anledning til inden næste Behandling at tage under Overveelse, om den Regel, som er givet i § 6 om Førerne af Damppassagerfartøier, dog ikke turde trænge til at skærpes noget. Der er i § 6 bestemt, at „Ingen maa overtage Tjeneste som Fører eller antages som Maskinist paa Damppassagerfartøier, med mindre han er i Besiddelse af et af troværdige og sagkundige Mænd udstedt Bevis for, at han har den fornødne praktiske Indsigt og Paalidelighed". Jeg antager, at en saadan Attest af troværdige og sagkundige Mænd om, at en Mand besidder Dyg-

tighed, er overmaade let at skaffe, men den er ikke altid meget troværdig. Spørgsmaalet om Attestudstederens Sagkundighed og Troværdighed er et meget vanskeligt Kapitel. Naar en Mand just ikke er dømt for Mened eller for aabenbart falske Klagemaal, saa er det vanskeligt at give ham Stempel som troværdig Mand. Naar En, der ønsker saadan Ansættelse, henvender sig til en Anden og siger til ham: Vil Du give mig en Attest for, at jeg er duelig og paalidelig, hvilket Du nok kan vide, da jeg har seilet med Dampskibe i saa mange Aar, saa faar han i de allerflest Tilfælde Attesten; men det er en overordentlig ringe Betryggelse, der derved gives de Passagerer, der fare paa saadant et Skib, og jeg tvivler meget om, at man i noget andet Land har en saa overordentlig let Afgang til at blive Fører af et Damppassagerfartøj og til at paatage sig det overordentlig store Ansvar baade med Hensyn til Skibets Sikkerhed og med Hensyn til Passagerernes Sikkerhed, som dog er forbundet med en saadan Post. Jeg skal ganske henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vilde tage under Overveelse — jeg skal ikke vove at fremkomme med Forslag i saa Henseende — om der ikke var Midler til at gjøre det mindre let at overtage en saa ansvarfuld Post.

Ordføreren: Den ærede Forslagsstiller begyndte sine Udtalelser med en Kritik over, hvad jeg havde anført, da jeg første Gang havde Ordet. Jeg skal i den Anledning bemærke, at jeg ikke har talt om sirkantede eller cylindriske Dampmaskiner og selvfølgelig ikke har nævnet, at cylindriske Dampkedler være svagere end sirkantede; det kunde jeg ikke gjøre, det er aldeles umuligt. Derimod har jeg sagt, at naar en cylindrisk Dampkedel sprang, saa var det meget farligere, end naar en sirkantet Dampkedel sprang, fordi de cylindriske i Almindelighed have et meget stort Damptryk, og naar de gaa i Stykker, saa sker det altsaa med stor Voldsomhed. — Med Hensyn til de af det ærede Medlem stillede Endringer, da har Udvalget desangaaende været samlet, og man er da kommen til det Resultat, at foreslaa Thinget ikke at gaa ind paa dem. Jeg skal gjenemgaa dem enkeltvis. Det første Endringsforslag gaar ud paa, at Synsmændene skulle bestemme, om Redningsbøierne ere hensigtsmæssige eller ikke; men det ligger i Sagens Natur, at det bestemmes de derved, at de erklære, om der er Redningsbøier ombord eller ikke. Det staar i § 21, at de skulle udtale sig derom, og de kunne naturligvis ikke kalde uhensigtsmæssige Remedier for Redningsbøier. — Det andet Endringsforslag, der er fremsat, gaar ud paa, at Skibet skal være forsynet med Løsningspumper. Det er jo ganske vist, at det er meget hensigtsmæssigt, at der er Løsningspumper, men Udvalget gaar rigtignok ud fra, at der ikke findes noget Skib, som kan være forsynet og bør være forsynet med Pumper, uden at det er